

פ' תלדות דקמ"ב ע"א נחלקת לשנים, כמ"ש ויחלק עליהם לילה וכו'.

ויעקב אמר על שמעון ולוי שהם בחי' גבורות דינא קשיא, אחלקם ביעקב¹⁰, הרי שהגבורות נחלקין לב'. וכן מצינו בשלל מלחמה, ששלל מלחמה מובן שהוא מבחי' גבורות כי ניטל ע"י מלחמה בחי' גבורות, הוא נחלק לשנים, חלק להיורד במלחמה וחלק להישב על הכלים כמ"ש בשמואל א' ס' ל'¹¹. ועיין בפרש"י בחומש בפסוק¹² בלעדי רק אשר אכלו הנערים, היורד במלחמה הוא ממדת הגבורה, כי בעל¹³ מלחמות הוא לנגד גבורה וכו'. וכן שלל מדין נחלק לשנים, חציו לתפסי המלחמה וחציו לכל העדה¹⁴.

נמצא הגבורות נחלקין לשנים.

לקוטי לוי יצחק, הערות לספר הזהר שמות-דברים עמוד טו

בראשית א, ו - ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים

"מבדיל" בגי' אלקים - גבורה, דגבורה ענינם הוא לחתך ולחלק, כמו שרואים בכמה ענינים ביום שני שלנגד מדת הגבורה¹ נברא הרקיע, המבדיל בין מים למים.

ונהג הגבורות ענינם הוא לחתך ולחלק את הדבר, כמו שהרקיע שביום שני הוא להיות מבדיל בין מים למים, מבדיל גי' אלקים² כמ"ש במאורי אור מע' מבדיל ע"ש³.

והרי גבורה היא מדה הב' בז' ימיל' הבנין, ואות ב' מורה על התחלקות לשנים.

וכן בהג' מצות שבהגדה שהם כהן לוי ישראל, המצה דלוי שלנגד גבורה חולקין לשנים⁵, ונקרא יח"ץ שהוא מספר חצי גבורה⁶ וכמ"ש פלג אלקים, שאלקים גבורות נחלקין לשנים.

וכן לילה שהיא לנגד מדת הגבורה (ועיין בזוה"ק⁸

החסד קרא יום, כי כמו שהיום מתרבה ומתגדל כך מתרבה ומתגדל אור החסד של אברהם).

ומ"ש ולחשך קרא לילה, דא יצחק דאיהי חשך (חשך נקרא יצחק בסוד מדת הגבורה), ואיהו אזיל לקבלא ליליא בגויה (שהיא הולכת לקבל בתוכה לילה), ובג"כ איהו כד סיב (ולכן כל מה שהזקין יצחק יותר נתחזק יותר החשך שהוא הגבורה במדתו לכן החשיכו עיניו, וראי' לדבר) מה כתיב ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות (פי' שנחשכו עיניו לגמרי לפי תוקף מדת הגבורה שבו), הכי הוא ודאי דבעא לאתחשכא (וכן הוא ודאי שלצורך תיקון הגבורה הי' צריך להיות נחשך לגמרי), ולא תדבקא בדרגיה כדקא יאות (כדי להתדבק במדרגתו שבהגבורה כראוי).

9 בראשית יד, טו.

10 שם מט, ז. (ראה גם לקמן סימן).

11 פסוק כד "כי כחלק הירד למלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדיו יחלקו".

12 בראשית יד, כד. "בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם". ופרש"י הנערים, עבדי אשר הלכו אתי, ועוד ענר אשכול וממרא וגו'. אף על פי שעבדי נכנסו למלחמה, שנאמר הוא ועבדיו ויכם, וענר וחביריו ישבו על הכלים לשמור, אפילו הכי הם יקחו חלקם. וממנו למד דוד שאמר (שמואל-א ל, כד) כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו.

13 ראה תורת חיים שמות-בשלח עמוד קסח, א.

14 במדבר לא, כז. ראה המשך הענין בלקוטי לוי יצחק שם שהגבורות נחלקות לשנים חציון בגבורה וחציון ביסוד.

(1 ראה לקוטי תורה פרשת אמור ל, ד. תורת חיים בראשית ח, ד.

(2 מבדיל בגי' 86, וכן אלקים. עיין גם לקמן סימן יח.

(3 "הנה כשם שפעולתם לחלק (וכמאמר רז"ל אך חלק, אך הוא מיעוט בחי' גבורות, פעולתו הוא לחלק), כמו כן הם עצמן נחלקות לשתיים. ועיין בלקוטי תורה להאריז"ל בישע"י מכתב לחזקי' תראה שם שהגבורות נחלקות לשתיים" (לקוטי לוי יצחק כאן).

(4 ראה תורת מנחם התוועדויות חלק כח עמוד 277.

(5 ראה שולחן ערוך אדמו"ר הזקן סימן תע"ה סעיפים ג, ט.

(6 גבורה בגי' 216, וחציו הוא 108, בגי' יח"ץ.

(7 תהלים סה, י.

(8 וז"ל: ויקרא אלהי"ם לאור יום, דא אברהם דאיהו נהורא דיממא (אור היום הוא אברהם לפי שהוא מדת החסד הנקרא אור היום), ונהורא דיליה אזיל ונהיר ואתתקף בתקונא דיומא (ואור שלו הולך ומאיר ומתחזק יותר בתקון של כל יום ויום, ר"ל שאור החסד של יום הראשון מתפשט ומאיר בכל ששת ימי בראשית), ובגין כך ולכן מה כתיב ואברהם זקן בא בימים (פירושו) באינון נהורין דנהרין (שמדת החסד של אברהם בא והאיר באותם האורות של הו"ק), ואיהו סיב, כדין אזיל ונהיר (פי' אפילו שנעשה זקן עכ"ז הי' הולך ומאיר במדת החסד שלו), כד"א הולך ואור עד נכון היום (פי' מדת החסד שהוא אור היום הולך ומאיר בכל פעם יותר עד נכון היום, כך אברהם כל מה שהי' הולך ומזקין הי' אור החסד שבו מתרבה ומתפשט יותר), ובגין כך (ולכן עליו נאמר) ויקרא אלהי"ם לאור יום (פי' לאור שהוא